

KOČEVSKI SLOVENEK

Izhaja vsakega 5., 15. in 25. dne v mesecu; če je na tak dan praznik, dan prej. — Pos. štev. 1 — din.; letna naročnina 30 din., v zamejstvu 60 din. — Poštno-ček. rač. št. 17.785. Oglasi po ceniku. — Izdaja konz. lista, čigar predst. je Karel Škulj, župnik v Dol. vasi pri Ribnici. — Urednik Andrej Struna, Kočevje. — Tiska tiskarna J. Pavliček, Kočevje.

Odkod tedaj!

Ostanimo še pri domovinski in narodni ljubezni, saj smo je potrebni mi, potrebuje jo pa tudi naš narod in naša širša in ožja domovina še bolj danes kot kedaj prej. Kje jo dobimo! Naj nam govori o tem naš veliki učitelj naroda in voditelj dr. Janez Ev. Krek.

„Jaz ljubim tisto stvar, ki mene izpopolnjuje, ki ustreza kaki moji potrebi, ki meni „paše“. Tako ljubim stariše, brate in sestre, ker se ti skladajo z mojo osebo. Tako „paše“ meni rojstna hiša, domača peč, okoli katere se zgrinjamo bratje in sestre.

A domača hiša mi ne zadošča. Moja ljubezen hoče več. Raztegne se tudi na domačo vas, ki bolj ustreza potrebam mojega srca nego sosednja vas. V rojstni vasi imam znanca. Njene hiše, travniki, hribi so se mi vtisnili v srce že kot otroku. Med njenimi prebivalci se čutim prostega, domačega, ljubljenega.

A moja ljubezen gre še dalje. Ne ustavi se pri rojstni vasi, razteza se naprej na domačo župnijo z njeno cerkvijo, v kateri se shajamo znanci iz širšega okrožja.

Pa tudi domača župnija ne stavi meje moji ljubezni. Mojemu srcu ni samo rodna dolina dražja nego druge, tudi domača dežela prednjači v njem pred sosednjimi pokrajinami.

A tudi pri domači deželi se ljubezen ne ustavi. Ona gre preko njenih mej v tiste kraje, kjer stanuje isti rod kakor v mojem rojstnem kraju.“ (Čas XX. 161, 162.)

Iz istega srca, iz katerega vre ljubezen do matere, očeta, bratov, sestra, iz istega prihaja ljubezen do naroda. In kdo uči otroka, da ljubi svojo mater? Kdo mu zaiskri oko, ko jo uzre po daljšem času?! Kdo mu izsili jok, če jo kliče zamanj, če je ne uzre, ko je zahrepenel po njej! Nikdo ga ne uči, samo je to ukoreninjeno v srcu otroka kot žarek v soncu! To je tako samo po sebi umljivo, da se čudimo otroku, ki bi tega ne kazal. In, ko otrok doraste, kako ponosen je na našo mater, na našo hišo, na našega očeta. Včasih nalašč podražim otroka vpričo matere, pa mu povdarim — to so mati iz te hiše. Pa se kot užaljen oglasi, češ to so naša mati. Pa pokažem hišo in jo nalašč drugače imenujem, pa se spet užaljen oglasi — ne, to je naša hiša, našega očeta! Če otroka učimo ljubiti mater in domačo družino, ne delamo zaradi tega kot da bi te ljubezni otrok ne poznal, marveč; da bi mu slaba nagnenja ne zatemnila te prve dolžnosti, ki je najbolj naravna.

Bog je to še posebej povdaril na gori Sinaj z obljubo: Če boš spoštoval stariše, ti pojde dobro in dolgo boš živel, t. j. blagoslovljeno bo s teboj, če pa ne, ti bo kazena za petami. Iz iste zapovedi, ki veleva spoštovati stariše, izhaja zapoved ljubezni do širše istokrvne družine, do naroda. Da je božja volja ljubiti narod, lepo kaže zgodovina božje vzgoje v stari zavezi izvoljenega naroda in nauk božjega Zveličarja v novi zavezi. Zakaj pa tako ostro zapoveduje sinajska postava ljubezen do starišev? Zato, ker ljubezen omogoča starišem izpolnjevanje velikih dolžnosti do otrok. Isto narod svojim more dati blagor, če so verno zvesti, vdani in požrtvovalni. Kaj vse nam narod daje? Vse, kar človeku omogoči življenje v družbi — beseda, jezik, brez katerega človek ni cel človek. Po besedi pa

vse spoznavanje ni izobrazba. Kakor pa otrok v domači hiši začne razvijati podzavestno narodno ljubezen, mu jo morajo vsi oni, ki ga sprejmejo, v vzgoji izpopolnjevati. To so domača hiša, cerkev in šola. Kdo bi znal bolj povedati, kaj je otrok v šoli, ki nasprotuje njegovi narodnosti, ki jo prezira, jo ubija, jo izbija iz mlade duše, kdo bi znal bolje povedati kot Kočevski Slovenec! Oh, kako bi radi podali zvesto sliko onih časov v Avstriji, ko je vse merilo na to, da se v slovenskem otroku zgodaj, že v prvem razredu do cela ubije ta naravni čut — zavest in ljubezen do naroda. Koliko so takrat Nemci žrtvovali, da bi kočevsko ozemlje ne nosilo slovenskemu rodu vdanih in zvestih src! Bogata društva, ki so imela za cilj vzgojo čisto nemško, Schulverein, Südmark in dr. so ustanovila več šol na Kočevskem z lastnimi sredstvi. Koliko nasilja se je v teh ponemčevalnih zavodih vršilo nad slovenskimi otroci, hoteč dopovedati otroku, da ni Slovenec, da je slovenski narod manj vreden, kratkomalo priskriti slovensko zavest, ime, jezik in narod. Joj, ko bi tisto zidovje — saj še stoji — moglo pričati o silnih narodnih krivicah na verni slovenski mladini! Prav radi bi vse to prikazali sedanjim slovenski mladini, da bi videla koliko je naš slovenski rod na Kočevskem že prestal in utrpel. Da utrpeli smo tisoče, ki so morali ubogati svoje vzgojitelje in ubili v sebi naravni klic krvi. Iz šole, v katero so stopili slovenski, prišli so čez leta kot nemški otroci. Ni je bilo sile, ki bi jih pozneje preustvarila, le kjer se je domača družina zavzela, se je vbrizgani raznarodovalni strup sproti uničeval. Tak človek je za življenje kot pobarvano pohoštvo, ki v sebi ohranja prvotni les, a barva kaže nekaj drugačnega.

Žal, oh žal, da je tuja roka za časa Avstrije prepleškala toliko naše krvi, pa še bolj žal, da se je taka tuja prevlaka zajedla, da je sedanji čas ne more odbiti. In, če se zbrise, odbije taka tuja snov, kako se takoj pokaže pristna naravna slovenska kri, slovenska zavest. Saj navlaka se kmalu spozna. Če takega potujčenega poslušáš, takoj opaziš, da se slovenski jezik ne more tako obračati v nemški besedi kot se suče jezik pravega Nemca. Pa tudi mišljenje takega je prisiljeno nemško. Se le vidi, da ni pristno. Baš, ker tak revež čuti, da ni istega kova kot Nemci, se sili, da bi bil še bolj nemški, odtod poturica še hujši kot Turek.

To je proces pri vsakem narodu — še le pri našem. Sedaj je vsako tako nasilje ustavljeno za vedno. Šole so državne in ne kakih društev kot nekdanj. Slovenski otrok se uči v domačem jeziku in smotrena šola na tem, da se v otroku izobrazuje oni naravni narodni čut iz domače hiše, utrjuje in krepi. Odtod pomen šolske vzgoje. Naj bi šolstvo na Kočevskem dajalo našemu slovenskemu naraščaju krepke narodne vzgoje, zidajoč na naravno zavest in na podlago četrte božje zapovedi, potem bo topogledno šola dosegala svoj cilj, slovenski narod pa se bo množil z zavednimi narodnimi krščanskimi značaji!

Dal Bog!

Plačajte naročnino!

Prvi sledovi - 1897-1898 - na kočevskih šolah

Šolska kronika na mnogih kočevskih šolah še danes priča, kako roznate so bile razmere za časa Avstrije za nas Slovence na Kočevskem. Ne želim, da bi po tolikih letih pogreval že zelo zastarelo stvar, toda hočem samo malo spomniti na to one naše očete in matere, ki so danes stariši tistih otrok, ki obiskujejo slovensko šolo, čeprav njim to ni bilo mogoče. Imel sem priliko prelistati v glavnem kroniko ene izmed šol na Kočevskem, ki je višje organizirana in na kateri so v označenem času služili le nemški učitelji.

O šolskem letu 1897-1898 govori kronika dotične šole dobesedno sledeče: „Vseh šolo obveznih otrok je bilo: 79 dečkov in 72 deklic, skupaj torej 151. Vsi učenci so bili rimokatoliške vere. Po narodnosti pa je bilo nemške narodnosti 73 dečkov in 64 deklic, skupaj torej 137. Slovensko-nemške narodnosti pa 14 učencev in učenk.“

Ker od ustanovitve šole pa do šolskega leta 1918-1919 ni bilo v nobenem drugem letu zapisano, da je šola imela vsaj par učencev slovensko-nemške narodnosti, je pač to izreden dogodek, ki me je napotil, da sem poleg kronike prelistal še katalog za to šolsko leto. V tem katalogu pa sem na podlagi imen dognal, da je bilo v tem šolskem letu točno 52 učencev, ki še danes govore dobro slovenski in se še danes smatrajo za zavedne Slovence bolj gotovo kot preje omenjenih 14.

Težko si predstavljam, kako da je tedanji pisec kronike vendar le enkrat pripoznal, da kočevski otrok ni cel, pač pa luknjičav in da v njem žive ljudje, ki so vsaj na pol Slovenci. Zanimivo bi bilo vedeti, zakaj ni niti preje niti kasneje zapisal, da so še Slovenci na Kočevskem. Najbrže je dobil od uradne strani recept molčanja.

Najzanimivejša je pa statistika za konec tega leta. Kronist je zapisal dobesedno: „Na koncu šolskega leta je bilo nemške narodnosti: 78 učencev in 71 učenk, skupaj 149 učencev. En učenec in ena učenka sta slovensko-nemške narodnosti.“

Torej v enem samem šolskem letu je 12 učencev izgubilo svojo narodnost ter so postali Nemci.

Zanimivo bi bilo vedeti, katera dva izmed onih 52 je kronist še smatral za Slovence. V prihodnjem šolskem letu sta pa tudi ta dva izginila in kronist o narodnosti vobče ne govori več.

Dandanes je pa na isti šoli večina otrok slovenske in le malo mešane narodnosti. Slovenščino obvlada skoraj vsaka oseba bodisi starejša ali mlajša. To nam je dokaz, da je tudi v prejšnjih časih bilo v kraju mnogo Slovencev, drugače bi se ne bili mogli naučiti slovenščine. Dandanes se ni nobeden učenec izgubil narodnosti za to, ker se je deloma naučil slovenščine. So pa že mnogi postali Slovenci, za katere imamo jasne dokaze, da so bili njih predniki Slovenci. Če se v sedanjih nemških oddelkih učenec nauči slovenščine, ga smatramo še vedno za čistokrvnega Nemca. Znanje državnega jezika je pa v korist le njemu, nam gotovo ne!

† Dekan Anton Skubic:

Primož Trubar

Turška biblija

Se enkrat srečamo Trubarja za časa nad-dijakona Andreja Majerja v Ribnici. Leta 1566. je Herbart Turjaški napadel Turke pri Novem, kjer je več Turkov tudi vjel. Med vjetniki je bil tudi bosenski turški paša Uzraim-beg in neki turški svečenik (hodža). Več vjetnikov je zaprl v Črnomlju, omenjenega bega in svečenika pa je z več vjetniki pripeljal v Ribnico v grajske ječe. Uzraim-bega je dal kmalu prepeljati na ljubljanski grad, dočim je svečenik z drugimi vjetniki ostal v ribniških ječah.

Ko je Trubar izvedel, da se v Ribnici nahaja turški svečenik — kar je lahko zaznal od lutrovskih Turjačanov, s katerimi je bil v živahnem stiku — je prihitel leta 1567. sam v Ribnico, kjer se je s turškim duhovnikom posvetoval, kako bi se dala Lutrova biblija prevesti na turški jezik in jo med Turke razpečati (Dimitz. III. 18.). Sicer bi bil rad prišel v stik tudi z onimi vjetniki v Črnomlju (Dom in svet, 1908. 2707), pa je imel premalo časa. Herbart Turjaški se očevidno temu ni protivil, ker je bil, dasi sicer veren mož, vendar vnet pristaš lutrovske vere, ki so jo močno podpirali tudi ribniški graščaki, zato je imel Trubar pri vseh dostop. Svojega načrta pa Trubar ni mogel več izpeljati, zakaj čutil je, da mu ne bo dolgo bivati v domovini.

Na potu v Ribnico in nazaj je Trubar gotovo obiskal svoj rojstni kraj Rašico, saj leži ob cesti v Ljubljano, pogledal še enkrat in tudi slednjikrat na kraje, kjer je preživel svojo mladost in se navzel jezika, ki ga je pristnega porabil v svojih knjigah, to je ribniško-dolenjsko narečje. V Ljubljani je še hitro sklicul v hiši Sebastjana Krelja, kjer se je držal, sinodo kranjskih predikantov in takoj nato je jahaje na oslu urno zapustil Ljubljano in svojo domovino, katere ni videl nikdar več (Izv. muz. dr. XVIII. 48.), pa tudi Ribnice ne več, kjer bi bil zelo rad širil svoje nauke, saj mu je bila grajska gospoda tako zelo naklonjena, pa je v duhovnikih, zlasti v naddijakonu Majerju našel ostre protivnike. Pa tudi Andrej Majer je kmalu nato umrl (1571?).

Kje je bogastvo! Francoski zaklad znaša tri milijone kilogramov zlata, razen tega znašajo francoski krediti v Ameriki 311 milijonov dolarjev. Angleški zaklad pa znaša 2,400.000 kg zlata.

Komunizem, največja zabloda človeštva

Sedaj si pa oglejmo komunizem ali boljšeševizem tak kot se v resnici izvaja. Poglejmo kako se je boljšeševizirala Rusija. Izbruhnila je krvava revolucija, ki je pomorila carja in njegovo družino, pomorila na stotine duhovnikov, na tisoč mož in žena. To je tista brezbožna revolucija, ki zatira vsako vero v Boga, ki skuša vso mladino vzgojiti brez misli na Boga in večnost, ki hoče vse Ruse napraviti za popolne brezbožnike.

Ozrmo se v Španijo, kaj so tam komunisti počeli v pretekli državljanski vojni. Rušili so cerkve, samostane in opravljali razna bogoskrunstva. Uničevali so različne dobrodnele naprave, narodne spomenike in svetinje. S satanskim sadizmom so okrutno morili in nečloveško mučili duhovnike, redovnike in civiliste. Onečaščali so redovnice in oskrnjevali grobove liki podivjanim hijenam. Voditelji teh krvolokov so imeli umazane dobičkaželjne namene, kar nam dokazuje slučaj, da so prijeli na državni meji znanega komunističnega veljaka, ki jo je hotel pobrisati v Francijo z večjim zakladom dragocenosti uplenjenih v španskih cerkvah. In ubogi ruski delavec mora molčati in garati preko svojih moči, da je s sadovi njegovih žuljev sovjetska vlada mogla podpirati te španske zločince pri vršenju njihovih grozodejstev.

Ob tem se nehote vprašamo: ali je mo-

Smučarske tekme v Ribnici

(Konec.)

Člani pa so od piramide šli vse višje do struške poti in od struške poti do gozdniške hrovaške cerkve. Pod Kragulcem je proga zavila na levo na vrh Bukovčanove planjave. Omeniti je treba, da je ta najvišja točka višja za kakih 200 m od ravnine, kjer je bil začetek in konec. Od vrha planjave je dalje vodila proga navzdol preko ribniških stelnikov mimo Obrnišče, kjer je zavila v levo do srede Peščenjaka in od tu v lahmem smuku na cilj.

Pred začetkom je okrožni predsednik dr. Lavrič pozdravil navzočne, zlasti odposlanca ribniške garnizije g. podpolkovnika Šproca, g. župana ribniške občine Oniča, tekmovalce in številno gledalstvo. Ob 3/4 na 10 je vrhovni sodnik spustil s starta prvega mladeca, nato pa vsake pol minute nadaljnje tekmovalce. Še predno so šli s starta vsi člani — še kakih 10 jih je čakalo — se je že pojavil prvi mladec na vrhu Peščenka in ostro vozil proti cilju. Bil je to Kužnik Milan iz odseka Kočevje. Takoj za njim so naglo prihajali na cilj ostali mladeci ki imajo v splošnem jako dober čas, le tožili so, da sneg postaja vedno bolj južen.

Na cilju so članice ribniškega dekliškega krožka mladcem postregle s čajem, toda eden od njih je še pred čajem vprašal, če bo prišel v časopis.

Kmalu se je pripeljal brat Tanko, načelnik ribniškega odseka, ki je javil, da so skozi njegovo prvo kontrolo odšli vsi tekmovalci. Ni bilo treba dolgo čakati, ko je zadnja kontrola z lovskim rogom javila, da se cilju bliža prvi član. Še zadosti svež je malo čez 3/4 na 11 pripeljal skozi cilj brat Lavrič Stane iz Sodražice, ki je kot drugi član odšel s starta, a takoj za njim brat Vesel Stane iz Loškega potoka, ki je odšel s starta deseti. Takoj smo vedeli, da bo ta, ki je pred odhodom poudaril, da je po letih najstarejši tekmovalce, med prvimi. Za nim so se pojavljali drugi in pri desetem smo opazili visoko startno številko; bil je brat Trdan iz Ribnice, ki je odpeljal sedemnajsti. Drugi za njim je bil brat Marolt Jože iz Sv. Gregorja, ki je odpeljal predzadnji. Hudomušnež med gledalci je takoj ugotovil, da se bodo „tepli“ za najboljša časa Potočani, Ribničani in Gregorci. Pa je tudi uganel.

Ko so prišli vsi tekmovalci na cilj, so jih dekleta in žene postregle, sodniki pa so šli preračunavati čase ter ugotovili naslednje uspehe (mladeci):

1. Lavrič Janez, odsek Ribnica čas 20,55,
2. Puželj Ludvik, odsek Sodražica, čas 21,20,
3. Kužnik Milan, odsek Kočevje, čas 21,45,

goče, da se najde še kak pristaš tega strašnega nauka? Na to si lahko odgovorimo s tem, da je komunizem neka fanatična sadiščična strast.

Komunizem steza svoje kremplje po človeškem rodu pod najrazličnejšimi krinkami. Dasiravno dosledno zanika vsako narodnost, se, če je to treba, navidezno spremeni v izrazite nacionalista. Pri nas Slovanih zelo rad zlorablja idejo slovanstva, češ, da je komunizem slovanski, katerega izvor je v slovanski Rusiji. V resnici pa ni nič drugega, kakor židovski marksizem, ki ga skušajo ruski boljšeševiki z zvijačo in terorjem vsiliti v slovansko dušo. Vsi početniki in voditelji boljšeševizma v Rusiji so židje ali vsaj židovskega pokolenja. Zanimivo je, da so tudi v naši državi zapleteni v razne sodne komunistične procese večkrat člani buržujskih židovskih rodbin. Židje, ti zakleti sovražniki krščanstva, naš bratski ruski narod izkoriščajo in zatirajo. Čeprav so sami v neznatni manjšini, z orožjem in raznimi terorističnimi organizacijami strahujejo ljudsko maso in jo silijo k molku. Za vsak najmanjši znak nevolje proti obstoječemu rdečemu režimu kaznujejo prizadetega z dolgoletnim prisilnim delom v najhladnejših predelih Sibirije, v mnogih slučajih tudi s smrtjo.

Oče sodobnega komunizma Marks, ki je po njem Ljenu posnel ruski boljšeševizem, je trdil, naj bi bili vsi ljudje ena velika delavska armada in država naj bi jih pošiljala sedaj sem, sedaj tja, kjer in kolikor bi jih bilo treba. Iz tega je takoj razvidno, da je bil Marks buržuj, ki ni kmečkega dela prav

4. Knavs Lojze, odsek Loški potok, čas 22,05,
  5. Drobnič Lado, odsek Ribnica, Švajgel Zvonko, odsek Kočevje, Rus Anton, odsek Struge, vsi s časom 22,50, nato slede
  6. Košmrlj Ivan, odsek Loški potok,
  7. Dernule Jože, odsek Struge,
  8. Adamič Jože, odsek Sv. Gregor,
  9. Batinica Milan, odsek Kočevje,
  10. Škrabec Franc, odsek Ribnica,
  11. Klun Jože, odsek Ribnica,
- dočim je Švajgel Branko iz Kočevja moral odstopiti, ker so se mu strgale vezi na smučeh.

Člani:

1. Marolt Jože, odsek Sv. Gregor, čas 43,50,
2. Vesel Stane, odsek Loški potok, čas 44,34,
3. Trdan Ludvik, odsek Ribnica, čas 45,30,
4. Adamič Jože, odsek Sv. Gregor, čas 46,03,
5. Pajnič Filip, odsek Loški potok, čas 46,10,
6. Dernule Janez, odsek Struge, čas 46,15,
7. Križman Vinko, odsek Struge, čas 46,55,
8. Lavrič Stane, odsek Sodražica, čas 47,21,
9. Lavrič Jože, odsek Loški potok, čas 47,42,
10. Bevka Jože, odsek Ribnica, čas 48,12,
11. Košir Albin, odsek Loški potok, čas 48,27,
12. Grebenc Jože, odsek Sv. Gregor, čas 48,47,
13. Petelin Andrej, odsek Ribnica, čas 49,15,
14. Dernule Miro, odsek Struge, čas 49,59,
15. Modic Stanko, odsek Sv. Gregor, čas 50,51,
16. Grebenc Jože, odsek Sv. Gregor, čas 50,58,
17. Butina Boris, odsek Kočevje, čas 51,25,
18. Kužnik Albin, odsek Kočevje, čas 51,50,
19. Struna Franc, odsek Kočevje,
20. Hren Vinko, odsek Kočevje,
21. Košir Karol, odsek Sodražica.

Na cilj jih je prišlo 21, dočim so trije bratje morali odstopiti, ker so imeli po poti nesrečo s smučkami, dočim se poškodoval na tekmah ni nihče.

Prvi trije mladeci in člani so dobili od Zveze fantovskih odsekov lepe diplome, prvih pet mladcov pa čevlje gojzerice, žemper, smučarske kape in nogavice. Člani pa so dobili smučarske potrebščine in sicer prvi kompletne smuči s palicami, drugi le kompletne smuči s palicami, drugi le kompletne smuči, tretji le dilce, četrti vezi, peti pa palice.

Tako so bile v dobrih dveh urah končane tekme, za katera je vadiateljski zbor bil na delu nekoliko dalj časa.

Zanimali smo se tudi, kje je okrožni odbor, ki sicer nima premoženja, dobil sredstva za tako lepa darila, pa smo zvedeli, da so nekaj denarja naprosili pri denarnih zavodih v okraju in posameznikih v Ribnici, levji delež za darila članom pa je prispevala znana trdka Jakob Oražem, tvornica telovadnega in smučarskega orodja v Ribnici, kateri gre še posebna zahvala in katero okrožni odbor toplo priporoča.

nič poznal. Mar je za kmečko delo vsak dober? Mogoče je pa Marks mislil na obdelovanje s stroji? Toda, ali je vsaka tudi hribovita zemlja za tako obdelovanje sposobna? Ali naj s stroji negujemo sadno drevje? Ali naj s stroji oskrbujemo živino? Že iz tega se razvidi, kako je Marksov nauk brezmiseln.

Delavce pa Marks še posebno uči, naj se združijo po vseh državah in po vsem svetu ter naj vržejo današnji gospodarski red. To se pa da doseči le z revolucijo. Odpravi naj se zasebna last podjetij, rudnikov, tovarn, vse naj bo last družbe in vsi naj bodo delavci v službi iste.

Toda vse to bi bil le nov način tlake, nič drugega kakor moderno suženjstvo. Državni valpet bi ukazovali, sami bi brezskrbno postopali, kmetje in delavci pa bi zanje tlačani. Da se nazorno izrazim, sistem komunizma je ta, da se ves kapital odvzame zasebnikom, da se isti podržavi in vsi sloji naj bodo sužnji tega državnega kapitala. Ves prebitek naj se osredotoči v državni blagajni, ki jo naj čuvajo židje.

Marks je učil materializem, to je, da ni Boga, ne posmrtnega življenja, ne neumrjoče duše, ne večnih verskih in nravnih resnic, nego, da je vse samo snov in snovno dogajanje ali pa gola posledica snovnega dogajanja. Bog, odgovornost, pravičnost, nraavno dobro in nraavno zlo so same izmišljotine. Izmišlili so si jih po Marksovemu nauku bogataši in mogočnjaki, da bi lažje držali ljudi v pokorščini in služnosti.

(Dalje prihodnjič.)

Notranji pregled

Banski svet - Proti komunizmu - zahteva po banovini Sloveniji

Pretekli teden se je v Ljubljani začelo zasedanje banskega sveta. Uvodno besedo je spregovoril g. ban dr. Marko Natlačen, ki je v svojem izčrpnem govoru naglasil glavna važna vprašanja, ki naj bi brigala naš narod. V zvezi z drugimi perečimi zadevami je naglasil zlasti važnost boja zoper komunizem, ki skuša povsod zastrupiti zdrave korenine vsakega naroda. G. ban je poklical v tem oziru na delo zlasti tiste, ki vzgajajo našo mladino. Dejal je, da naša šola ni le zgolj zato, da bi brusila učenjakarske duhove, temveč je v prvi vrsti zato, da vzgaja mladino. To velja tudi za srednjo šolo. Tukaj bi morali profesorji mladino varovati komunizmu. Pa tudi javnost, zlasti časopisje, bi se moralo bolj brigati, kaj agenti Moskve pri nas počno.

Proračunsko zasedanje sveta dravske banovine se je pretekli teden končalo. Na sejah so razpravljali o delu vseh oddelkov banske uprave, nazposled pa tudi o banovinskem proračunu. Pri zadnji seji so banski svetniki soglasno sprejeli resolucijo, v kateri zahtevajo čimprejšnjo ustanovitev banovine Slovenije in ureditev ostalih delov države.

Vodja demokratske stranke Ljuba Davidović

Pretekli teden umrl v Belgradu. Že precej dolgo je bolehal, zadnji čas je pa nastopila kriza zaradi oslabelosti srca. Davidović je bil eden poslednjih srbskih borcev, ki so doživeli vse borbe za osvobodjenje Jugoslavije. Ljuba Davidovića niso cenili samo njegovi pristaši, temveč tudi njegovi nasprotniki. Zmerom se je zavzemal za svobodo, demokracijo in pravičnost. Posebno se je navduševal za naš sporazum. Ljuba Davidović je bil tisti, ki se je pred dvajsetimi leti kot prosvetni minister najbolj zavzel, da smo Slovenci dobili univerzo. Bil je tudi dolgoletni profesor pokojnega kralja Aleksandra.

Zavod za italijansko kulturo v Belgradu

Zavod za italijansko kulturo so 22. t. m. svečano otvorili v Belgradu. Otvoritvi je prisostvoval italijanski prosvetni minister Bottai. Pozneje bodo enaka zavoda ustanovili tudi v Zagrebu in Ljubljani.

Poročajo

Šolske razmere v Belokrajini

Belokrajini naj se posveča tudi v šolskem oziru več pažnje. Učiteljski abiturijenti komaj postavljeni na belokranjske enorazrednice takoj prosijo proč, ker so po oddaljenih in zapuščenih šolah v res težkem položaju.

V Čepļjah je bila učiteljica že dvakrat ukradena, ravno tako učitelj na Planini. V Čepļjah spi učiteljica z revolverjem pod glavo.

Beseda mladim

Laž

Nekaj dni po božičnih počitnicah je bilo. Študent Tome je v nezakurjeni sobi žalostno podpiral glavo ob stari mizi. Čeprav je bilo v sobi strupeno mrzlo, je bil ves razgret y obraz. Na mizi je ležalo pred njim pismo. Mati mu je pisala.

Strmel je v narodne, a njemu tako ljube črke; zakaj sveta je bila roka, ki jih je pisala. Tako je bral:

„... Poišči si „štruktorja“ (mati ni dobro razumela besede, pa jo je v svoji preprostosti tako zapisala), če ne moreš zmagovati učenja. Si bomo že kako pritrkali še ta denar, da ne bo leto zastoj. Uči se, saj veš, kako težko te študiramo in ne uči se staršem prikrivati!“

Ha, Tone da bi dobil inštruktorja? Ne, nikdar. Kar je do božiča zavezal, bo pa sedaj popravil. Da bi se mati še bolj od ust pritrgovala zaradi njega? Kar pa je zovoljo prikrivanja, o tem je bil že precej takrat sklenil: Prvikrat, mati, sem te hotel varati, a še takrat se mi ni posrečilo, kajti mučil me je pekoč kes; moral sem stopiti predte in se ti razodeti: „Oh, mati, saj ni bilo res...“

Duhovno berilo

Iz pesmi pri darovanju: „Gospodove zapovedi so pravične in razveseljujejo srce; njegove sodbe so slajše kakor med in satovje. Zato se jim tudi tvoj služabnik verno pokori.“

Navedene besede so vzete iz 18 Davidovega psalma. Psalmist je premišljeval smisel in namen božjih zapovedi, primerjal je življenje poganov z življenjem Izraelcev, morda se je celo zamislil, kakšen bi bil ideal življenja, ki bi ga v vsem vodile božje zapovedi in prišel je do spoznanja, da Gospodove zapovedi prav nič ne omejujejo človeških pravic, ampak da so pravične. Kjer žive po božjih zapovedih, je za vse lepo poskrbljeno. Posamezni ima varovalno uzdo na svoji neukročni naravi, da ne zdivia in človeka ne pahne v pogubo; ograje med posameznimi, brez katerih tudi ni mogoče živeti, so prav tako določene; vse temeljijo v pravičnosti ali ljubezni, ki ljudi ločita ter družita obenem, kakor je pač potrebno in koristno. Vse božje zapovedi so tako smotno prilagojene človeškemu življenju, da njihovo premišljevanje „razveseljuje srce“. Z zapovedmi je Bog tako modro in blažljivo poskrbel za ureditev človeškega zasebnega in družabnega življenja, da se zdijo psalmistu božje sodbe slajše kakor med in satovje ter se jim je z vsem veseljem pripravljen pokoriti.

V Zagozdaen in na Planini kuhajo učitelju privatne stranke kosilo že zjutraj preden gredo na polje in to kosilo v enem samem piskru čaka učitelja do opoldne v peči, ki ga sam potegne ven in si postreže z obedom.

V Lazah rastejo v učiteljevem stanovanju, ki je v privatni hiši, v maju gobe iz stene za pečjo. Laz se je rešil učitelj na ta način, da je, sam bolehen, dosegel sprejem v dvoletno šolo za telesno vzgojo. Ko je pri preizkušnji pri teku omagoval, se je spomnil samo Laz in z zadnjo močjo se je pognal ponovno v tek in tako dosegel predpisano hitrost in bil v to šolo sprejet ter sedaj rešen Laz. Učitelj iz Radencev je privatno študiral, napravil diplomski izpit in je sedaj nastavljen na meščanski šoli na Jesenicah. Priznal je, da se bo samo na ta način rešil Radencev in posrečilo se mu je.

V Adlešiče je prišel učiteljski abiturijent letošnjo jesen, bil je na mestu 6 tednov in brzojavno prestavljen v Grosuplje. Prošnje za premešitev uradnim potom sploh ni vložil, a premešitev je dosegel. Z nastavitvijo tega učitelja so bili Adlešičani zelo zadovoljni. Šola je štiri razredna in so dolgo prosili za eno moško učno moč, ko pa je še ta odšla, pravijo, da se oblast sploh nič ne zmeni za prospeh šole. Upraviteljica je vsled težke operacije na daljšem bolezenskem dopustu in sedaj mesto štiri učnih moči vlečeta vse delo dve mladi učiteljici-pripravnici. Sta obedve pridni in agilni, toda še za štiri učitelje mučno delo ne moreta opraviti vsega samo dve učni moči.

V Gribļjah je 144 učencev in ena sama majhna učilnica. Prosijo in se je že vršila komisija za sezidavo še ene učne sobe. Toda za zidavo ni denarja. V Gribļjah precej razsaja tuberkuloza. Vzrok boleznij je v glavnem siromaštvo in beda, saj nima ljudstvo denarja za zdravnika in zdravlila. Tudi hrana je povečini slaba in nezadostna. V mnogih hišah nimajo kruha; kadar je slabša letina, jim primanjkuje vsega, denarja pa ni, da bi si kupili. Gnezda boleznij pa so do skrajnosti nehigijenska stanovanja. Hiše majhne, povečini vlažne. V eni mali izbi spi skoro povsod šest do osem oseb, po dve do tri na eni postelji. Ker primanjkuje temu tudi voda, se temu pridruži še nesnaga. V šoli se otroke sicer neprestano opominja in navaja na snago telesa in stanovanja, v poletnem času se vrši tudi pogosto skupno kopanje in umivanje, a delo je silno otežkočeno, ker ljudstvo nima dovolj smisla.

Zopet poroča šolsko upraviteljstvo iz Gribelj: V tekočem šolskem letu ni obstojala na šoli organizacija „Mladih junakov“. Na šoli imamo 23 otrok, ki še niso pili žganja, vsi otroci pa pijejo vino, ker imajo skoro povsod domače vino. Poleg vsega pa je še belokranjski običaj, da imajo pastirji svoja dva praznika, to je Vnebohod in Binkošti, ki ju na paši proslavijo s tem, da princesejo s seboj jedi in pijače. Starši dajejo otrokom po en liter vina in še več, da

Ali se more zdravje kupiti? Ne, moramo ga ohraniti. Negujte zato redno Vaše zobe z zobno kremo Sargov Kalodont, ki ima v sebi učinkoviti dodatek sulforocin oleat po Dr. Bräunlichu. Na ta način odpravite polagoma vendar zanesljivo zobni kamen in preprečite, da se naredi drug. Samo tisti, ki že v mladosti skrbje za svoje zobe, si bodo ohranili vse življenje zdrave in lepe zobe.

ga na ta svoj praznik izpijejo. Tu pridejo celo pijani s paše.

Učiteljstvo, ki take stvari vidi in poroča, tudi deluje za odpravo istih. V Gribļjah imata dve ženski učni moči, od katerih je imela šolska upraviteljica radi zlomljene noge letos polletni dopust, dosti dela s 144 učenci.

V Gribļjah tudi veliko trpi podzemeljski g. župnik, ki sam poučuje v Podzemlju šest razredov in 272 otrok, v Gradacu dva razreda ter 103 učence in v Gribļjah dva razreda in 144 otrok. V takih razmerah tudi ni prijetno poučevati v dveh ekskurentnih šolah toliko učencev.

Tako ima težko poučevanje tudi g. kaplan iz Semiča, ki poučuje verouk v Črešnjevcu in Štrekljencu ter g. župnik iz Semiča, ki poučuje v oddaljenem Rožnem dolu.

Hudo pot imata gg. kaplana iz Črnomlja, ki poučujeta verouk na Mavrlenu, Petrovi vasi, Talčjem vrhu in Dobljčah.

Za odpravo takih žalostnih razmer in izboljšanje izobrazbo bi trebalo nastaviti na prazna mesta: v Čepļjah sedaj šola zaprta — eno učno moč, v Radencih sedaj šola zaprta — eno učno moč, v Dragatušu — dve učni moči, v Drašičih — eno učno moč, v Podzemlju — dve učni moči, v Radatovičih — eno učno moč, v Sinjem vrhu — eno učno moč, v Starem trgu — eno učno moč, v Adlešičih — eno učno moč, v Planini — eno učno moč.

Učitelju v Božakovem, Čepļjah, Dragah, Lazih, Planini, Radencih, Rožnem dolu, Sinjem vrhu, Zagozdencu bi treba dati vsaj nekaj doklade kot priznanje za njihovo naporno delo v takih zapuščenih krajih. Težko je življenje pripravnikov s 908 din mesečne plače.

V Špeharjih bi radi novo šolo. Vršila se je že komisija za izbiro zemljišča. Banska uprava je pripravljena zgraditi šolo gorskega tipa, občina Vinica pa ne kaže naklonjenosti. Naj banska uprava s svojo močjo to sama uredi in reši 29 otrok hude vsakdanje poti iz Špeharjev do šole na Sinjem vrhu.

Upravne občine zelo slabo in neredno plačujejo svoje prispevke šoli. Kraljevska banska uprava je že nekaterim občinam (Radatoviči, Adlešiči, dala izdatno podporo. Naj bo še v nadalje tudi ostalim naklonjena.

Čepļje. V Čepļjah je po tri in pol letnem službovanju zapustila službeno mesto učiteljica Koman Marija, ki je prav vestno vršila svojo službo tudi v narodnoobrambne smislu. Vodila je javno knjižnico CMD in vzgajala otroke in odrastle v zavedne Slovence. Želimo ji tudi na novem službenem mestu v Šoštanj obito uspehov.

Mavrien. Na Mavrlenu smo dobili novo učno moč, učiteljico gđc. Vrezec Vido. Sedaj sta na šoli dva slovenska oddelka in je pričakovati od dveh slovenskih učiteljev že več uspehov v nacionalnem oziru med Kočevarji. Nujna potreba je nastaviti še eno učno moč na Planini in tako olajšati delo g. župniku Jenku in šol. upravitelja Kalanu.

Radenci. Vsled premešitve šol, upravitelja Pušljara, je šola v Radencih zaprta kot tudi v Čepļjah. Ker je to za obmejno obkolpske Slovence velika škoda, prosimo oblast, da nam kmalu pošlje novih učiteljev.

Stari trg. Tudi v Starem trgu ob Kolpi se bo poznala vrzel za odlično učiteljico gđc. Bartol Pavlo, ki je prestavljena v Doleno vas pri Ribnici. Ni se bala dela v razredu in tudi ne izven šole. Na novem službenem kraju bodo veliko pridobili z njo, ker se bo lahko še bolj društveno udejstvovala.

Črnomelj. Razni rodoljubi, CMD in društvo „Bela Krajina“ so letos sijajno izvedli nabitralno akcijo za obdaritev otrok naših obmejnih krajev in celo Belokrajine. K temu je pripomogla tudi kralj. banska uprava in po vseh naših belokranjskih šolah se je razdelilo čevljev,

obleke, blaga in šolskih potrebščin za ca. 41.000 din. Bog povrni vsem dobrotnikom! Veliko je bilo s tem pomagano našim siromašnim otrokom, saj že od leta 1931 ni bilo tako hude zime kot je letos. Tiščiimo se peči in čitamo tudi „Kočevskega Slovenca“, ki prihaja v prav številnih izvodih tudi med nas. — V Dragatušu, Črnomlju in Vinici imamo tudi kmečko-nadaljevalno šolo, katero obiskuje prav zadovoljivo število poslušalcev. Tudi gospodinjsko-nadaljevalne šole in tečaji so v Črnomlju, Dobljčah, Metliki in Semiču. V okraju imamo podružnico Sadjarskega in Vrtnarskega društva, ki uspešno delujejo v procvit sadjarstva. Saj nam je dobra lanska sadna letina dala pobudo, da smo zgradili več sušilnic in posušili veliko sadja, posebno sliv in jih oteli, da se niso prekuhale v žganje. Tako skušamo s šolo in dobrim časopisjem izboljšati gospodarstvo Bele Krajine, ki naj nam da življenski obstoj, česar nekateri še vedno iščejo v tujini.

Kočevje. Večkrat smo se oglašali v našem listu s prošnjo na železniško upravo, da bi se spremenil vozni red vsaj za zimski čas. Toda ostalo je vse pri starem. Ostra zima, ki vlada te mesece, pa je še bolj pokazala, kako nepripraven je prezgodni odhod zjutranjega vlaka iz Kočevja in s postaje Dobrepolj. V divjem mrazu so morali ljudje po cele ure v mrzlih nočeh na postajo, še bolj pa trpijo železniški uslužbenci, zlasti oni po čuvajnicah, ki morajo obhoditi vsak dan progo. Železniška uprava je končno le uvidela opravičenost naše tožbe in z majem se bo spremenil vozni red v toliko, da bo vsaj eno uro kasneje odhod iz Kočevja in tako tudi po ostalih postajah. S tem bo ustrezno gotovo vsemu prebivalstvu in bo olajšana tudi služba železniškim uslužbencem.

Ribnica. Dvorana Hranilnice in posojilnice se je pretekli ponedeljek napolnila s samimi možmi in fanti, člani Zveze lesnih domačih obrti, ko nas je povabil predsednik g. Škulj, da nam poroča o svojih posredovanjih v Belgradu. Kot smo zadnjič omenili, je naša obrt skoraj da ustavljena v Nemčiji, kamor vsled vojnega stanja Nemčije zdaj ne smemo. Predsednik nam je podrobno opisal svoje obiske pri raznih merodajnih oblasteh v Belgradu. Uvideli smo, kako nam so najvišja upravna mesta naklonjena in dobili smo upanje, da se le odpre spet naša stara pot do dohodka, ki nas preživljajo že 400 let. Z velikim odobravanjem je bila sklenjena resolucija z zahvalo in nadaljno prošnjo dvema merodajnim ministroma in našem slovenskem ministru dr. Kreku, ki vneto podpira naša prizadevanja. Z ogorčenostjo je ves zbor obsodil poskus razcepiti našo zadrugo. G. M. Šilc jo izrekel pristržno zahvalo g. K. Škulju za njegovo neumorno delo v korist naše največje slovenske domače obrti, kar je zbor potrdil z glasnim odobravanjem.

Rob. Kakor povsod vlada tudi pri nas zelo ostra zima, ki zahteva tudi žrtve. Tako se je 17. t. m. pri Banih zgodila nesreča, ki je zadela podružničnega cerkovnika pri cerkvi sv. Primoža. V soboto je šel po g. župnika na Rob za obhajilo stare ženske. Gospod župnik in cerkovnik sta z velikimi naporimi dosegla gorsko vas in izvršila previdenje bolnika. Nato sta se razstala z g. župnikom, ki je odšel v župnišče. Cerkovnik Korošec pa je mahnil proti svojemu domu. Oslabljen je omagal na poti in drugo jutro so ga našli zmrazjenega v snegu. Zapušča družino s šestimi otroci.

Jelendol. Ker lesna parna žaga še vedno ne obratuje, je zajela nezaposelnost tudi one delavstvo, ki dela v gozdu, to je sekače in gozdne voznike. Neprecenljive koristi je za nas, da smo organizirani v ZZZ, ki uvideva naš težki položaj, ko smo brezposelni v tej ostri zimi. Dela na cestah in v stavbeni stroki so docela nemogoča, zato je ZZZ nam hitro dovolila podporo za prvo pomoč. Obrnili smo se tudi na bansko upravo z zaupanjem, da v tej sili pomaga z živili.

Prigorica. Izreden slučaj se je pri nas dogodil prejšnji teden. G. Merhar Anton gre v hlev in zagleda ob vratih lepega goloba. Misleč, da je to kak golob od sosedu, se še ne zmeni zanj. Gre drugič v hlev in zopet opazi isto živalco, ki je skakljala proti njemu kot ga vabi, naj ga vzame v roke, kar je g. Merhar tudi storil in ga odnesel v zakurjeno hišo. Ko pa natančno opazuje goloba, vidi, da je izredna lepa žival in na krepeljnih zagleda obroček z napisom . . .

in dve številki. Mahoma spozna, da je to vojni golob pismonoša iz sosedne države in ga odda oblastem, ki ga po predpisih komisijsko usmrte.

Velike Lašče. Smučarski tečaj je priredilo pri nas prejšnji teden učitelstvo kočevskega okraja, katerega se je udeležilo devet učiteljev iz raznih šol v okraju. S terenom so bili smučarji zelo zadovoljni, še bolj pa s snegom, ki je bil kot nalašč pripravljen za smučanje. Bloke in Velike Lašče smo že kar zasloveli kot pripraven kraj za ta novi šport, ki se je že tako udomačil povsod.

Novice

Imenovanje. Cerkevna oblast je imenovala za župnika in dekana v Kočevju sedanjega župnika v Št. Rupertu g. Petra Flajnika. Župniji Kočevje je novi župnik in dekan dobro znan, saj je bil tu od 1923 do 1926 za kaplana. S svojim vestnim izpolnjevanjem dušnopastirskih nalog, s svojim prijaznim nastopom in ljudske potrebe umevajočim srcem si je bil pridobil srca župljanov v taki meri, da je takoj ob smrti dekana Erkerja bila splošna želja župnije, da g. Flajnik zasede izpraznjeno mesto, ki ji je sedaj cerkevna oblast ugodila.

Podpora. Kr. banska uprava je nakazala strokovni organizaciji delavcev ZZZ v Kočevju podporo 3000 din, Delavska zbornica pa 5000 din. Podpora je organizacija, ki ji je predsednik g. Struna, porazdelila v živilih med 80 delavcev. Na posedinca je prišlo od 80—140 din. Za posredovanje za omenjene podpore se delavstvo najlepše zahvaljuje gospodu dub. svet. Karolu Škulju, župniku v Dolenji vasi.

Zunanji pregled

Finci - Rusi - Švedska odklonila pomoč Angleška pomoč

Rusi so neprestano z nezmanjšano silo napadali Mannerheimovo črto in jo še napadajo. Finci so bili prisiljeni zapustiti prvo vrsto utrdb Mannerheimove črte in so se v redu umaknili na drugo. Pomen ruskih uspehov si politiki tolmačijo različno. Nekateri menijo, da je za Finsko položaj resen, drugi pa, da je celo kritičen. Vsi so si pa edini v tem, da Finska sama ne bo mogla več držati brez tuje pomoči. To priznavajo tudi Finci sami, zato so pretekli teden prosili švedsko vlado, naj jim pošlje pomoč. Švedska vlada je to odklonila, češ da preko sedanje pomoči, ko pošilja na Finsko prostovoljce, ne more iti, ker se je proti temu izraket parlament. Izgovarja se tudi s tem, da bi jo v tem primeru Rusija napadla, če bo zmagala na Finskem. Tudi zavezniki so si edini v tem, da je Fincem potrebna nujna pomoč, niso se pa še zedinili, katera četa naj pošljejo na Finsko. Američani menijo, da bi bile najprimernejše francoske in poljske čete, Francozi pa, da bi bile najprikladnejše kanadske čete. Angleži pa menijo, da bi morale v prvi vrsti Finski pomagati Švedska in Norveška. Švedska ni samo pomoč odklonila, temveč je izjavila, da ne bo dovolila prevoza tujih čet čez svoje ozemlje na Finsko.

Ruski pritisk na Viborg

Finska vojska je resno ogrožena. Sovjeti zadnje dni posebno pritiskajo pri Viborgu. Na nekaterih drugih mestih se Rusi prodriže do drugega utrdbenega pasu Mannerheimove črte. Skrajni čas je, da dobi Finska pomoč.

Angleški rušilec Cossack napadel nemško ladjo „Altmark“ - mednarodno vprašanje

Veliko vznemirjenje je pretekli teden izzval incident, ki se je pripetil v norveškem fjordu Josingu. Angleški rušilec „Cossack“ je namreč zasledoval nemško ladjo „Altmark“, ki je plula ob norveški obali s 300 angleškimi ujetniki, častniki in mornarji. Kapitan angleškega rušilca je zahteval od kapitana neke norveške ladje, naj preiše nemško ladjo, ker pa tega ni hotel storiti, je angleški rušilec vdrl za nemško ladjo v norveški fjord. Med posadkama obeh ladij se je vnela borba, ki je terjala 7 žrtve med nemškimi mornarji. Angleži so svoje mornarje spravili na rušilec in odpluli. Nemčija je zaradi

Kočevski Slovenec

Vijudno Vas prosimo, da zaostalo naročnino za leto 1939 in 1940 poravnate po priloženih položnicah čim preje.

tega incidenta odločno protestirala pri norveški vladi, češ da je kršila določbe mednarodnega prava, in ji zagrozila, da bo imel incident najhujše posledice, če ne plača odškodnine za ubite mornarje in za škodo na parniku ter ne vrne nazaj angleških ujetnikov. V Oslu so zaradi ostrega tona tega protesta zelo vznemirjeni. Norveška vlada je pa zaradi incidenta protestirala v Londonu, češ da je angleški rušilec kršil norveško suverenost. Angleška vlada meni, da Norveška ne bi smela pustiti nemške ladje z angleškimi ujetniki v svoje pristanišče. — Položaj na severu je postal zelo kočljiv. Napetost v Skandinaviji je zaradi incidenta z nemško pomožno križarko „Altmark“ čedalje večja. Vsekako bo ta teden odločen za Norveško in Švedsko, ki baje sami računata s tem, da bi se utegnili zaplesti v vojno.

Romunija - Italija

Zaupnik romunskega kralja Karola, vodja romunske državne mladinske organizacije minister Sidorovici je pretekli teden odpotoval v Rim, na vabilo tajnika fašistične stranke Mutija. Obisku pripisujejo v obeh državah velik pomen. Ministra Sidorovicija so v Rimu sprejeli z velikimi častmi. Sprejela sta ga tudi italijanski kralj in predsednik Mussolini. Romunija si očitno želi v tem težkem času zaslombe pri Italiji, ki bi edina utegnila omiliti pritisk obeh vojskujočih se strank.

Rusija - Turčija

Turški vrhovni obrambni svet se je sestel in bo zasedal teden dni. Predseduje mu maršal Čakmak. Pretekli teden je Turčija mobilizirala del svojega vojaštva in posebno utrdila sovjetsko-turško mejo. V nekaterih obmejnih krajih je proglasila obsedno stanje. Hkrati je v Turčiji stopil v veljavo obrambni zakon, po katerem sme vlada izdajati izredne ukrepe v primeru vojne ali vojne nevarnosti. Ta sklep vlade je zbudil v Turčiji in izven nje veliko pozornost in kaže, da ni Turčija prav nič optimistična glede sedanjega položaja na bližnjem vzhodu.

Posledice sklepov Balkanske zveze - ustanovitev jugoslovanske-bolgarske trgovinske zbornice - odstop bolgarske vlade

Gospodarske posledice sklepov zasedanja stalnega sveta Balkanske zveze se že kažejo na vsem Balkanu. Pretekli teden so v Belgradu ustanovili jugoslovansko-bolgarsko trgovinsko zbornico, prihodnji teden bodo pa enako zbornico ustanovili v Sofiji. V kratkem se bodo začela trgovinska pogajanja z Romunijo v Belgradu, prav tako se pa pogajata med seboj Bolgarija in Romunija. Za gospodarsko zbliznanje z balkanskimi sosedami si prizadevata tudi Grčija in Turčija. — Odstop bolgarske vlade dr. KJoseivanova je pretekli teden zbudil veliko zanimanje. Dr. KJoseivanov se je umaknil in prepustil mesto svojemu sodelavcu v vladi, dosedanjemu prosvetnemu ministru dr. Filovu. Za svojega naslednika v zunanjem ministertvu je priporočil osebnega prijatelja in sodelavca dr. Popova, dosedanjega bolgarskega poslanika v Belgradu. Novi predsednik bo nadaljeval politiko svojega prednika, kar je sam izjavil časnikarjem. Glavne točke njegovega programa so mir, nevtralnost, narodno edinstvo, gospodarski in kulturni napredek. Tudi zunanja politika ostane neizpremenjena. To je potrdil tudi zunanji minister Popov v izjavi našim časnikarjem ob odhodu iz Belgrada.

Šivilja z dežele želi zaposlitve

kot šivilja v hiši ali z delom doma. Ponudbe poslati na upravo lista pod — šivilja —

Sprejem v obrtno učbo

prosi mlad slovenski fant. Več se poizve na upravi lista.